ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

3
березень
1988

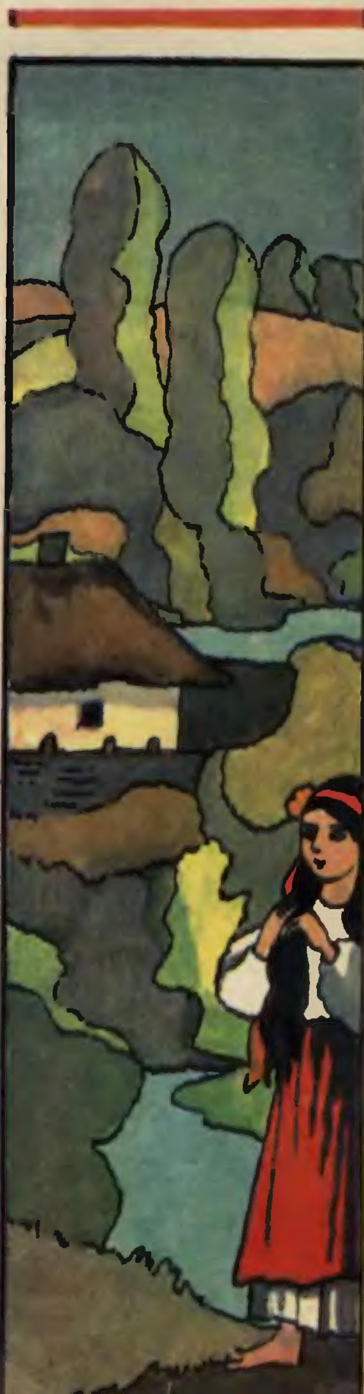
Тарас Григорович Шевченко

БЕРЕЗЕНЬ

Торкнув ласкавий сонячний промінчик сережки на березі. Стріпнулись вони, забриніли. В гаю на осонні розквітли ніжні проліски. Під старезними дубами забіліли підсніжники. Закурликали в небі журавлі, загелготіли гуси-лебеді. Весело задзвеніли струмочки. Весна іде!

© «Малятко», 1988

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА

Тече вода з-під явора
Яром на долину.
Пишається над водою
Червона калина.
Пишається калинонька,
Явір молодіє,
А кругом їх верболози
Й лози зеленіють.

ВСТАЛА ВЕСНА

Встала весна, чорну землю
Сонну розбудила.
Уквітчала її рястом,
Барвінком укрила.
І на полі жайворонок,
Соловейко в гаї
Землю, убрану весною,
Вранці зустрічають.

Намалювала Юлія ШАШКОВА

ВЕЧІР

Сонце заходить, гори чорніють.
Пташечка тихне, поле німіє,
Радіють люди, що одпочинуть,
А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.
Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На синє небо виходить зоря.

ТОПОЛЯ

По діброві вітер виє,
Гуляє по полю,
Край дороги гне тополю
До самого долу.
Стан високий, лист широкий —
Нащо зеленіє?
Кругом поле, як те море
Широке, синіє.

НА ЧЕСТЬ 65-ЛІТТЯ УТВОРЕННЯ СРСР

ТУРКМЕНІЯ

Туркменія — жаркий південний край з величезною пустелею Каракуми, що означає — «чорні піски». Туркмени збудували в Каракумах канал, і зрошена водою мертва земля ожила, розквітла садами. В Туркменії видобувають нафту, газ, тчуть килими, розводять овець. Працелюбні туркмени прагнуть зробити свою республіку ще кращою, ще заможнішою.

Намалювала Наталя КОРНЄЄВА

КОНЮ, КОНИКУ МІЙ

Народна пісенька

Коню, конику мій,
Як джейран, ти стрункий
І, як барс степовий,—
Витривалий, міцний.
Коню, конику мій,
Ти, як вітер, прудкий.

ЗБЕРИ ЯБЛУКА

Гра

На ослінчику кладуть купку яблук. Діти по черзі беруть м'яча й підкидають високо над головою. Поки м'яч не торкнувся землі, треба взяти з ослінчика яблуко. Хто не встиг цього зробити, із гри вибуває. Переможець той, хто набере найбільше яблук. Замість яблук можуть бути невеличкі палички, кісточки слив або звичайні крем'яшки.

СИНИ

Народна казка

Якось біля криниці зустрілися три жінки. Понабирали у відра води й розговорилися.

— Є в мене син,— каже одна,— та такий ловкий, такий дужий, що всіх своїх однолітків боре.

— А мій син,— сказала друга жінка,— співає як соловейко. Годі знайти співуна, що міг би позмагатися з ним.

Тільки третя жінка не зронила й слова.

— А ти чого мовчиш і про свого сина нічого не розкажеш? — запитали в неї.

— А що казати? Звичайнісінький він у мене.

Підхопили жінки відра та й пішли додому.

Вибігли їм назустріч три хлопчики. Один із них то дзигою окрутнеться, то велику камінюку ногою підкине. Перша жінка притишила крок, не намилується сином.

Другий хлопчик заспівав. І мати його навіть відра поставила, заслухавшись тої пісні.

Зупинилась перевести дух і третя жінка.

— Мамо, дай-но я тобі допоможу,— підбіг до неї третій хлопчик.

Узяв він відра з водою і поніс додому.

Коли це йде старий дід. От жінки в нього й питають:

— Скажи нам, мудрий чоловіче, чи славні у нас сини?

— Сини? — перепитав дід.— А де ж вони? Я бачу тільки одного. Он того, що з відрами.

Новий велосипед

Написав Микола СТЕЦЕНКО

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

Грицик приїхав на дитячий майданчик на новому триколісному велосипеді. Його з усіх боків оточили діти.

— Дай проїхатися, — стали прохати вони.— Ну, хоч трішечки.

— Не дам,— насупився Грицик.— Я ще й сам не накатався.— І наліг на педалі.

Він гордовито кружляв навколо обнесеного невисоким парканчиком квітника. А діти проводжали його поглядом, і їм ще дужче кортіло проїхатися на новому велосипеді.

— Дай хоч попробувати,— час від часу казали вони. Проте Грицик ніби й не чув їх.

Махнули діти рукою, і хто в м'яча пішов грати, хто на гойдалку подався.

А Грицикові невдовзі набридло самому кататися. Відтяг він велосипед додому, вибіг на майданчик і став у коло, щоб у м'яча пограти. Однак м'яч жодного разу до нього не потрапив.

Образився Грицик, відійшов до гойдалки.

— Зупиніться, я теж хочу сісти,— гукнув він.

А діти — ніякісінької на нього уваги, ще дужче розгойдуються.

Надув Грицик губи, повернув до дівчаток, що в піску гралися. Але й ті не прийняли його до гурту.

— Іди, — сказали вони, — катайся на своєму велосипеді...

Написала Зінаїда ЛЕЩЕНКО
Малюнок Олени КОРКІЩЕНКО

Весняна казка

ВЕДУЧИЙ: — На засніжену лісову галявину виходить засмучений Зайчик.

ЗАЙЧИК: — Ох і надокучили мені морози та завії! Наголодувався я взимку. Кожушок геть обносився. Піду-но я Весну-красну шукати.

ВЕДУЧИЙ: — Назустріч Зайчикові летить Синичка.

ЗАЙЧИК *(до неї)*: — Синичко, ти всюди літаєш, усе примічаєш. Скажи, чи не зустрічала де Весну?

СИНИЧКА: — Ще в нашому лісі сніги лежать, та перший струмочок сьогодні продзвенів мені, що Весна вже близько.

ЗАЙЧИК *(радісно підстрибнувши)*: — То швидше ходімо їй назустріч.

ВЕДУЧИЙ: — І помандрували вони удвох. Аж тут викотилось на небо ясне Сонечко.

СОНЕЧКО: — Добридень, друзі!

СИНИЧКА І ЗАЙЧИК *(водноголос)*: — Здрастуй, любе Сонечко!

СОНЕЧКО: — А куди це ви поспішаєте?

ЗАЙЧИК: — Весну зустрічати.

СИНИЧКА: — Чи не видно тобі її згори?

СОНЕЧКО: — Ану, пошлю свої гінці-промінці на всі стежки-доріжки, що ведуть до лісу...

ЗАЙЧИК *(нетерпляче)*: — Чи бачиш ти Весну?

СОНЕЧКО *(радісно)*: — Ой, бачу! Ген-ген вона за високими дубами. Розсіває квіти, трави і сюди вже повертає.

ВЕДУЧИЙ: — На галявині з'являється Весна.

ВЕСНА: — Іду лісами, йду лугами, встеляю землю килимами.

ВЕДУЧИЙ: — Вклонилася Весна Сонечку — і розквітнув на галявині Первоцвіт.

ПЕРВОЦВІТ: — Спасибі, Весно-красна, що розбудила мене від зимового сну.

ВЕДУЧИЙ: — Вклонилася Весна вдруге — і Зайчиків кожушок став новим, гарним.

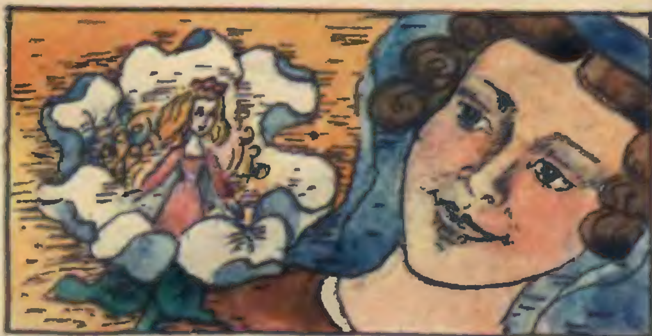
ЗАЙЧИК: — Дякую тобі, Весонько, за таку обнову.

(Усі стають довкола Весни і співають веснянку.)

Казка Ганса Крістіана АНДЕРСЕНА

Дюймовочка

Намалювала Галина ЧЕРНЕНКО

1. В одної жінки не було дітей. Чаклунка дала їй зерня. З нього виросла квітка, а в квітці сиділа манюня дівчинка. Назвали її Дюймовочкою.

2. Якось уночі до кімнати вскочила крізь розчинене вікно жаба і схопила Дюймовочку, що спала в горіховій шкаралупці. «Буде моєму синові за дружину»,— сказала жаба.

3. Дюймовочка прокинулась і гірко заплакала. Та рибки виручили її. Вони перегризли ніжку листочка, на якому Дюймовочка сиділа. І листочок поплив за водою.

4. По дорозі зустрівся Дюймовочці метелик. Він теж став їй допомагати. Раптом великий хрущ підхопив Дюймовочку з листочка й заніс на дерево. Бідну дівчинку охопив жах.

5. Позліталися інші хрущі і сказали, що Дюймовочка потворна. Тоді хрущ переніс її з дерева на ромашку й покинув напризволяще. Дюймовочка заплакала. «Я така негарна,— думала вона,— що навіть хрущі не хочуть прийняти мене до свого гурту». Але насправді це було зовсім не так.

Ціле літо й осінь прожила Дюймовочка у великому лісі сама. Почалася зима. Від голоду й холоду врятувала Дюймовочку польова миша. Вона запросила дівчинку до своєї нори. Незабаром у гості до миші завітав сліпий кріт. Ніжний голос Дюймовочки його зачарував. Кріт закохався в дівчинку.

6. Згодом він прорив підземний хід і дозволив миші й Дюймовочці гуляти там. Під час прогулянки дівчинка побачила на землі мертву ластівку. Дюймовочці стало шкода її. Вона дуже любила всіх пташок, які так гарно співали ціле літо. Дюймовочка сплела із сухої трави ковдру й закутала ластівку.

7. Але ластівка не вмерла, вона задубіла від холоду, а під теплою ковдрою відігрілася. Навесні, щиро подякувавши своїй рятівниці, ластівка полетіла на волю. А Дюймовочка залишилася із старою мишею.

8. Кріт часто нагадував Дюймовочці, що восени вони справлять весілля. Та їй зовсім не хотілось виходити заміж за бридкого й нудного крота, до оселі якого ніколи не проникали сонячні промінці.

9. В день весілля Дюймовочка вийшла попрощатися з сонечком і побачила ластівку. «Сідай на мене, я віднесу тебе у вирій!» — сказала ластівка. І вони полетіли в чарівну країну. Там Дюймовочка вийшла заміж за принца.

Малюнки
Наталі МЕДВЕДОВСЬКОЇ

Друзі! Дуже багато цікавих листів приходить від вас у перші дні весни. Про що ці листи? А ось послухайте.

«Я ходжу в дитсадочок, де працює моя мама. Вона — вихователька. Всі діти дуже люблять мою маму. Та найбільше люблю її я».

Юля Бойко, село Бужанка Черкаської обл.

«Коли я хворів, мама не відходила від мого ліжка. Щоб не сумував, розповідала цікаві казки. А ще вона вишивала мені сорочечку. Я хотів швидше видужати й одягти в дитсадок вишиванку».

Андрійко Манзюк, місто Прилуки Чернігівської обл.

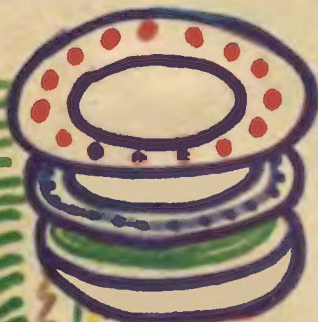
«Спочатку я не хотів ходити в дитсадок. А тепер біжу туди охоче: З нашими нянечкою і вихователькою нам дуже весело».

Сергійко Головко, місто Вінниця

«Я ніскілечки не боюся хвороб, бо зразу прийде наш лікар Світлана Іванівна й вилікує мене».

Оленка Мензеленцева, місто Київ

«У нас вдома головна по господарству — бабуня. Вона і їсти варить, і посуд миє. Я бабуні завжди допомагаю. Особливо на 8-е Березня».

Василько Задніпряний, місто Хмельницький

«Ми з татусем завжди святкуємо мамине свято. Печемо великий пиріг. А потім вітаємо маму і всі гуртом п'ємо чай».

Тарасик Безвершенко, місто Кременець Тернопільської обл.

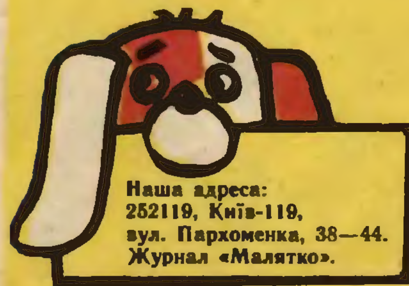
В кінці кожного листа обов'язково є поздоровлення із святом 8-го Березня на адресу любих мам, бабусь, вихователькок, нянь. Всі бажають їм щастя і миру.

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани» видавнництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 3 (339) 1988
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакцнн: 252119, Кнев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко.
Редакційна колегія:
Андрієць Л. Я., Голембієвська Т. М., Григорук А. І. (відповідальний секретар), Камінчук А. С., Пнсьменна Л. М., Таранова Є. А., Чухліб В. В., Шевченко В. М., Шевченко Ю. В., Яблонська О. Н.
Художній редактор Я. Д. Левич.

Здано до набору 18.12.88.
Підписано до друку 18.01.88
Формат видання 84×106 1/16.
Друк офсетний.
Умоан. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбоаідб. 10,08.
Обл. внд. арк. 2,67.
Тираж 680000 пр. Зам. 7-477.
Поліграфкомбінат ЦК ЛКСМУ «Молодь» ордена Трудового Червоного Прапора видавничо-поліграфічного об'єднання ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полнграфкомбннат ЦК ЛКСМУ «Молодь» ордена Трудового Красного Знамени издательско-полнграфического объеднnения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия»
252119, Кнев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Малюнок на обкладинці Людмилн Загірної
Макет Анатолія Демченка
Текст набрано із застосуванням вітчнзняного фотонабірного комплексу «Каскад».

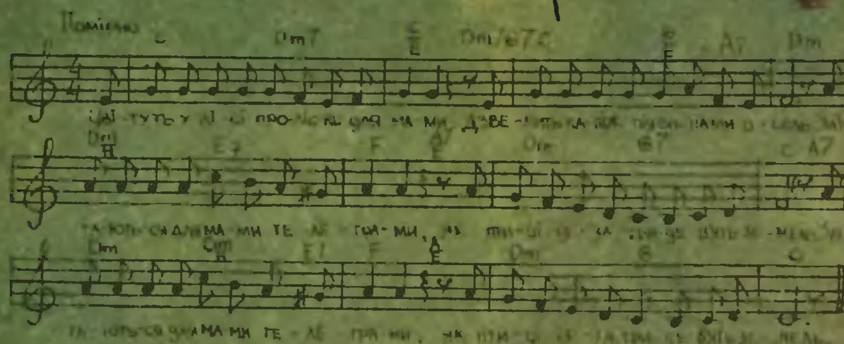
Індекс 74304

Малюнок Наталі ЖУРАКІВСЬКОЇ

ПРОЛІСКИ ДЛЯ МАМИ

Слова Володимира ОРЛОВА

Музика Георгія ШАХНЕВИЧА

Цвітуть у лісі проліски для мами,
Дзвенить капіж під вікнами осель.
Злітаються для мами телеграми,
Як птиці із-за тридев'ять земель.
Для мами вся земля цвіте садами,
Дарує їй свої пісні весна.
Як Батьківщина й сонечко над нами,
Отак і мама на землі одна.

З російської переклав Микола ЛУКІВ

Любій мамі